

ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ

УДК 336.6

ФІНАНСОВА САНАЦІЯ ЯК СПОСІБ ЗАПОБІГАННЯ БАНКРУТСТВУ ПІДПРИЄМСТВ

Андрущак Є.М., Біленька В.А.

Львівський національний університет імені Івана Франка

У статті розглянуто наукові основи теоретичних положень обґрунтування санації підприємства. Розкрито сутність санації за різними аспектами дослідження, серед яких виділено історичний, економічний, фінансовий, функціональний, правовий, соціальний та організаційний аспекти. Проведено аналіз організаційно-економічного механізму санації. Розроблено механізми управління процесом санації підприємств. Визначено місце санації як одного з елементів антикризового управління підприємства.

Ключові слова: санація підприємства, банкрутство, антикризове управління, механізм санації, санаційна спроможність, платоспроможність.

Постановка проблеми. На сьогодні підприємницька діяльність в Україні потерпає від кризи, що спричинена економічною та політичною нестабільністю в країні. Саме через це з'являються додаткові труднощі у проведенні виваженої оперативної та стратегічної політики на підприємствах. Нині переважна більшість середніх та великих підприємств мають збиткові результати діяльності та не мають ефективних механізмів врахування змін навколишнього середовища.

Варто зазначити, що вивчення та проведення санації на підприємствах стає не лише важливою, а й невід'ємною складовою на шляху оздоровлення фінансового стану підприємств.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Відповідно до проаналізованих підходів вітчизняних та зарубіжних учених можна визначити, що немає єдиної думки з приводу визначення санації. Дослідженням аспектів фінансової санації підприємств займалися такі відомі західні науковці: Р. Альтман, Дж. Барні, Дж. Ван Хорн, Х. Дженінг, Р. Румелт, К. Спрінгейт та інші. Серед вітчизняних дослідників це питання вивчали О. Терещенко, І. Бланк, В. Василенко, В. Грачов, І. Косарів, А. Поддєрьогін, С. Покропивний.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Детальне ознайомлення з працями українських науковців, присвяченими розкриттю проблеми проведення санації неплатоспроможних підприємств, дало змогу дійти висновку про те, що сьогодні більшість вчених-економістів займаються насамперед висвітленням теоретичних аспектів цього процесу, який вже досить повно розкритий. Через це виникає потреба в аналізі практичних досліджень і в розробці конкретних моделей здійснення санації з метою популяризації цієї процедури серед вітчизняних підприємств, що є передумовою стабілізації їх діяльності та підвищення її економічної ефективності й безпосередньо позитивно вплине на всі процеси в економічній та соціальній сфері України.

Мета статті. Метою статті є розкриття та уточнення сутності санації шляхом визначення її основних функцій та ознак, дослідження і формування організаційно-економічного механізму

управління санацією підприємства з урахуванням основних напрямів санаційної стратегії та забезпечення її ефективної реалізації в сучасних умовах.

Виклад основного матеріалу. Ринкова система господарювання зумовила значні зміни умов і принципів діяльності підприємств. Поруч із елементами її позитивної структурної перебудови триває загострення економічних проблем господарювання, серед яких можна виділити: обмеженість фінансових ресурсів та відсутність досвіду управління ними, конфліктність інтересів, нестабільність фінансово-економічних умов господарювання, суб'єктивність визначення пріоритетів розвитку та невідповідність фінансових рішень можливостям підприємств.

Основними факторами, які обумовили зниження фінансових результатів діяльності підприємств промисловості є [1, с. 208]:

- 1) нестабільна політична ситуація в країні та воєнні дії на Сході;
- 2) зниження платоспроможного попиту населення та обмеження економічних зв'язків з іншими країнами;
- 3) інфляційні процеси та знецінення національної грошової одиниці;
- 4) нестабільність податкового законодавства, прорахунки грошово-кредитної політики НБУ та бюджетної політики уряду;
- 5) корупційні явища в економіці та значний обсяг «тіньового» сектору;
- 6) недосконала регуляторна політика щодо ведення бізнесу.

Основними причинами неплатоспроможності підприємств є дефіцит фінансових ресурсів, висока вартість їх залучення, неконкурентоспроможність продукції через її високу собівартість, застаріла технологічна база на багатьох підприємствах, що в кінцевому підсумку призводить до незапланованих витрат та неогримання очікуваного фінансового результату. Як наслідок, неплатоспроможність може стати підставою для оголошення підприємства банкрутом. Для запобігання цього необхідно впроваджувати процес санації.

Проведення у справах про банкрутство та фінансова санація регулюється Законом

України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», Господарським процесуальним кодексом України, Цивільним кодексом України, іншими законодавчими актами України.

Санація є складним і комплексним поняттям, його можна розглядати з різних боків – історичного, правового, фінансового, економічного, функціонального тощо. Саме тому визначено характерні ознаки, що притаманні поняттю санації за різними аспектами (табл. 1).

Санація здійснюється за допомогою фінансових коштів та стосується, насамперед, фінансово-економічної системи господарського суб'єкта. Це доводить потребу створення фінансово-економічного механізму санації [3, с. 440].

Узагальнення теоретичних доробок науковців у галузі антикризового управління да змогу сформулювати систему санаційних заходів організаційно-правового, виробничо-технічного, фінансово-економічного та соціального характеру (табл. 2).

Для забезпечення ефективної реалізації санації підприємств необхідне досягнення збалансованої роботи всіх основних складників її організаційно-економічного механізму [9, с. 144]:

1. нормативно-правового забезпечення (сукупність нормативно-правових актів, які регулюють проведення санації підприємств);

2. інформаційного забезпечення (сукупність інформаційних потоків щодо фінансово-господарської діяльності підприємства та його зв'язків із зовнішнім середовищем);

3. методичного забезпечення (сукупність методів планування, організації, контролю, аналізу, оцінки та регулювання в межах процесу санації);

4. кадрового забезпечення (підготовки кваліфікованих спеціалістів із питань санації);

5. організаційно-економічних елементів (санаційних заходів та інструментів), реалізація яких забезпечує фінансове оздоровлення підприємств.

Головною метою санації є мобілізація фінансових ресурсів для відновлення (поліпшення) платоспроможності та ліквідності підприємств,

Таблиця 1

Тлумачення сутності санації за різними аспектами дослідження

Аспекти дослідження	Характерні ознаки
Історичний	походить від латинського «sanare», що означає «видужання», «оздоровлення», «лікування»
Економічний	порятунок, відновлення життєздатності суб'єкта, що перебуває у кризі
Фінансовий	сукупність заходів для усунення збитків, фінансової стабілізації підприємства та покращення його фінансового стану за рахунок зовнішніх та внутрішніх джерел фінансування
Функціональний	сукупність фінансово-економічних, виробничо-технічних, організаційно-правових та соціальних заходів, спрямованих на досягнення чи відновлення платоспроможності, ліквідності, прибутковості і конкурентоспроможності підприємства-боржника в довгостроковому періоді
Правовий	санація здійснюється під час провадження у справі про банкрутство з метою запобігання ліквідації боржника і спрямована на оздоровлення його фінансового стану, а також на задоволення в повному обсязі або частково вимог кредиторів
Соціальний	фінансове оздоровлення підприємства-боржника спрямоване на покращення соціальної безпеки окремо працівників підприємства і держави загалом
Організаційний	процес оздоровлення підприємства за рахунок спільної праці фізичних та юридичних осіб, які уповноважені власниками суб'єкта господарювання чи силою закону здійснювати систему заходів, спрямованих на досягнення мети санації

Джерело: [4, с. 272]

Таблиця 2

Система санаційних заходів на підприємстві

Тип заходу	Характеристика заходу
Організаційно-правовий	Звільнення від об'єктів соціальної сфери Реорганізація підприємства Продаж частини майна боржника Надання в оренду частини основних фондів боржника Продаж підприємства
Виробничо-технічний	Модернізація та оновлення виробничих фондів Поліпшення якості виробничого процесу Перепрофілювання Закриття нерентабельних виробництв Оптимізація запасів
Соціальний	Звільнення працівників боржника, які не можуть бути задіяні у процесі реалізації плану санації, та надання їм соціальних гарантій Зміна керівництва, залучення нових висококваліфікованих кадрів
Фінансово-економічний	Мирова угода (відстрочка, розстрочка, списання боргу) Укладання форвардних контрактів на постачання продукції Стягнення, рефінансування дебіторської заборгованості Залучення додаткових кредитів для погашення боргу та реалізації плану санації Пролонгування погашення раніше одержаних позичок Виконання зобов'язань боржника власником або третіми особами Залучення інвестора з переведенням на нього частини боргу боржника Участь держави (державне фінансування, державні кредити, субсидії, податкові пільги)

Джерело: [5, с. 208]

а також формування фінансового капіталу для здійснення санаційних заходів.

Найважливішими для санації є цілі підприємства, що представлені на рис. 2. Підставою для проведення санації є наявність реальної загрози банкрутства підприємств.

Основними джерелами фінансування санації можуть бути [7]:

- 1) власні кошти підприємств (самофінансування);
- 2) кошти кредиторів;
- 3) державні кошти,
- 4) кошти власників.

Крім того, в окремих ситуаціях держава може використовувати непрямі методи сприяння санації господарюючих суб'єктів у вигляді надання податкових пільг, створення особливих умов діяльності підприємствам.

Під функціями санації розуміємо зміст діяльності, напрям реалізації плану оздоровлення в організації з метою змін відповідних соціально-економічних характеристик суб'єкта господарювання на більш ефективні [12, с. 412].

Значення санації можна розглядати на макро- і мікрорівні. Саме тому функції санації доцільно, на наш погляд, розглядати з позиції макро- і мікрорівнів (рис. 1).

Так, на мікрорівні можна виокремити перерозподільну, попереджувальну (або запобіжну), функцію планування, стимулюючу та контрольну функції.

Перерозподільна функція передбачає перерозподіл фінансових ресурсів між суб'єктами санації (підприємством-боржником, кредиторами, власниками, державою (в особі органів влади), працівниками, санаторами та іншими зацікавленими особами), які виникають у процесі виконання плану санації, реалізації санаційних заходів та інших процедур.

Ця функція спрямована на досягнення врегулювання заборгованостей між усіма суб'єктами економічних відносин та передбачає використання фінансових ресурсів як залучених коштів тільки на комерційних умовах (без пільг, розстрочок), причому запозичення здійснюються на ринку кредитних послуг та в держави.

Попереджувальна (запобіжна) функція санації спрямована на недопущення банкрутства і ліквідації підприємства, а всі санаційні заходи, виконувані учасниками цього процесу, носять превентивний характер.

Планування вважається головною функцією менеджменту загалом, антикризового управління зокрема і, безперечно, однією з основних функцій санації. Санаційний план є основним документом, який регламентує проведення оздоровчих заходів на підприємстві. Розробленням санаційної концепції (плану) за дорученням власників чи керівництва підприємства займаються консалтингові фірми у тісному взаємозв'язку із внутрішніми службами контролінгу (якщо вони є на підприємстві).

Стимулююча функція санації спрямована на сприяння активізації господарської діяльності суб'єктів підприємництва. На мікрорівні вона полягає у розробленні та використанні стимулів до ефективної взаємодії суб'єктів роботи та їх високорезультативної праці. Під стимулом розуміють те, що спонукає, заохочує до певних дій того чи іншого суб'єкта з метою отримання наперед визначеного результату.

Також стимулююча функція на підприємстві зумовлена і зацікавленістю працівників в ефективності проведення санації. Успішне оздоровлення підприємства дасть змогу зберегти робочі місця та злагоджений трудовий колектив, крім того, у процесі санації працівники зможуть отримати заборгованість із заробітної плати, а після її закінчення – мати постійний заробіток у майбутньому.

Контрольна функція передбачає відстеження перебігу економічних процесів і дотримання суб'єктами економічних відносин господарської дисципліни з метою виявлення її правопорушників. Контрольну функцію санації можна розглядати як на мікро-, так і на макрорівні, адже вона має всеохоплюючий характер. Необхідність зовнішнього контролю за ефективністю санаційних заходів виникає у кредиторів, інвесторів, контрольних органів, держави. Внутрішній контроль є дієвим інструментом стимулювання до підвищення фінансової відповідальності та про-

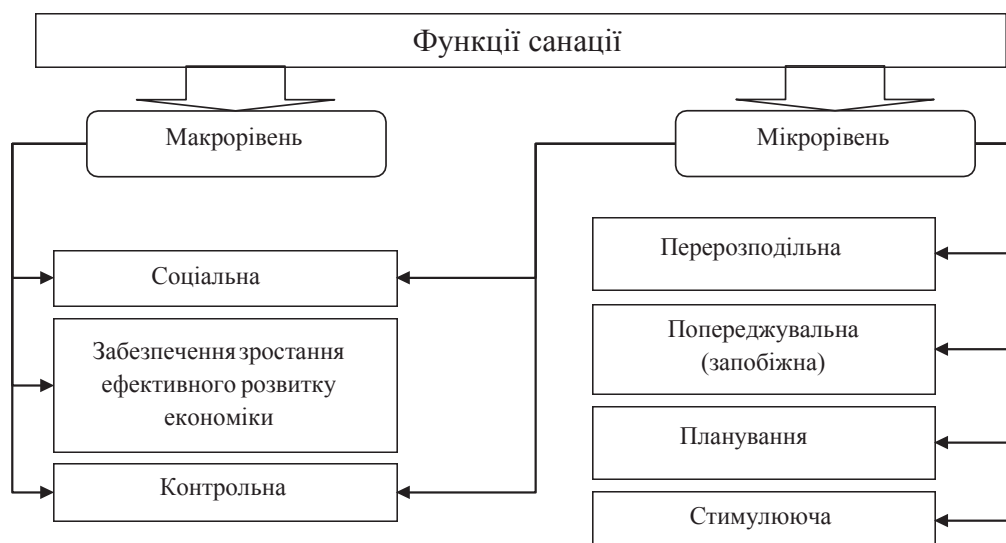

Рис. 1. Функції санації підприємств

Джерело: [6, с. 87-94]

дуктивності як окремих працівників, центрів прибутковості, структурних підрозділів, так і підприємства загалом.

Крім контрольної, на макрорівні санація виконує соціальну функцію та функцію забезпечення зростання ефективного розвитку економіки. Соціальна функція санації особливо актуальна під час санації містоутворюючих підприємств, що визначають соціально значущі напрями розвитку місцевого управління та регіону. Соціальна функція на макрорівні спрямована на протистояння безробіттю через оздоровлення підприємств і, відповідно, збереження робочих місць. На мікрорівні оздоровлення підприємства буде сприяти збереженню певного рівня соціальної безпеки для кожного окремого працівника, забезпечуючи його робочим місцем та заробітною платнею. Санація на макрорівні спрямована на збереження та забезпечення господарського розвитку економічно перспективних суб'єктів підприємницької діяльності, підвищення їх адаптивності до умов ринку, оздоровлення пріоритетних для країни галузей, функціонування яких забезпечить зростання ефективного розвитку економіки.

Підсумовуючи проведений аналіз сутності поняття санації, можна дійти висновку про те, що санація підприємства є:

1) за змістом – процесом структурних перетворень на підприємстві шляхом здійснення заходів організаційно-економічного, техніко-технологічного, фінансового, соціального та правового характеру;

2) за формою прояву – економіко-правовим процесом (досудовим або судовим) щодо оздоровлення підприємства шляхом упровадження комплексу заходів зацікавленими суб'єктами та органами у визначеному законодавством порядку;

3) за перспективною спрямованістю – засобом відновлення та покращення показників діяльності підприємства, його фінансового стану (платоспроможності, ліквідності, прибутковості), що приводить до зростання його ринкової вартості та конкурентоспроможності в довготривалій перспективі;

4) за зумовлюючими чинниками – способом адаптації діяльності підприємства до змін зовнішнього та внутрішнього середовищ функціонування;

5) за джерелами фінансування – інвестиціями оздоровлення неспроможного боржника, надання йому фінансової допомоги з боку власника майна, кредиторів та інших юридичних і фізичних осіб (у тому числі й іноземних).

Згідно із Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» санація – це система заходів, що здійснюються в процесі провадження справи про банкрутство з метою запобігання визнання боржника банкрутом та його ліквідації, заходів, спрямованих на оздоровлення його фінансового стану, а також на задоволення в повному обсязі або частково вимог кредиторів через кредитування, реструктуризацію боргів і капіталу та (або) зміну організаційної чи виробничої структури суб'єктів підприємницької діяльності [11].

Відповідно до даних, зібраних за методологією рейтингу Doing Business, серед усіх компонентів рейтингу в Україні найгірший стан справ з регулюванням процедури неплатоспроможності.

Так, середня тривалість процедури банкрутства підприємства, описаного методологією рейтингу, складає 2,9 років (для порівняння, у розвинених країнах-членах ОЕСР – 1,7 роки), а її вартість – 42% від вартості майна боржника (9% для країн-членів ОЕСР). Проте найбільшим шоком є показник рівня повернення коштів кредиторів, що забезпечує вітчизняна процедура банкрутства – 8,3%. За цим показником Україна ділить з Камбоджею 161-162 місце серед 165 країн, у яких існує судова процедура банкрутства. Гірше, ніж у нас, складається ситуація для кредиторів лише у Центральноафриканській Республіці, Сполучених Штатах Мікронезії, Венесуелі та Бурунді. Трохи кращим, ніж у нас, є результат Суринаму, Ліберії, Домініканської Республіки, Томе і Принсіпі та Сьера Леоне [2].

Однією з головних проблем банкрутства в Україні є те, що у таку процедуру, як правило, вступають підприємства, які уже тривалий час є неплатоспроможними, та з яких уже виведені усі більш-менш ліквідні активи. Як наслідок, більшість кредиторів залишаються ні з чим, а процедура банкрутства їх проблем не вирішує.

Як правило, у світовій практиці ця проблема вирішується таким чином: на керівника підприємства у випадку появи перших ознак неплатоспроможності покладається чіткий обов'язок звернутися до суду зі заявою про банкрутство очолюваного ним підприємства. Спроба впровадження такого підходу була зроблена і у вітчизняному Законі про банкрутство, однак вона виявилася невдалою, оскільки закон не встановлює ані строків такого звернення, ані відповідальності за недотриманням такого обов'язку. Як результат, положення закону про обов'язкове звернення боржника до суду фактично не функціонують.

Цікавою у даному аспекті може бути практика деяких західних країн, у яких керівник, який приховав неплатоспроможність свого підприємства та не звернувся із заявою до суду, несе солідарну відповідальність за боргами такого підприємства усім своїм майном [8, с. 87-91].

Для виведення підприємства з фінансової кризи необхідно своєчасно здійснювати діагностику проблеми його неплатоспроможності, а також розробити єдиний методологічний підхід щодо виявлення кризи розвитку підприємства та механізм проведення фінансової санації.

Механізм фінансової санації – це система законодавчого регульованих форм, методів і інструментів регулювання процесів фінансового оздоровлення суб'єктів господарювання з метою відновлення їх платоспроможності. На рис. 2 представлені основні підсистеми механізму фінансової санації. Механізм фінансової санації направлений на досягнення її мети. Він має функціонально-цільову структуру, складовими якої є організаційно-правове, інформаційне та фінансове забезпечення, а також рівнозначні методи і важелі, що реалізують послідовні і взаємопов'язані фінансові операції, результатами яких є мобілізація резервів фінансового забезпечення відновлення платоспроможності та досягнення прибутковості промислових підприємств [5, с. 208].

Науково-методологічним підґрунтям механізму фінансової санації є сукупність принципів його реалізації [9, с. 144]:

Рис. 2. Механізм фінансової санації

Джерело: [10, с. 69-77]

1) узгодження норм законодавчого регулювання з практикою провадження процесів фінансового оздоровлення підприємства;

2) забезпечення балансу загальнодержавних інтересів з регіональними та локальними інтересами суб'єктів санації;

3) забезпечення селективної санаційної підтримки підприємств, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки країни;

4) моніторинг фінансового стану підприємств та матеріальна відповідальність керівників за приховування ознак фінансової кризи, або навмисне доведення підприємства до кризового стану;

5) забезпечення прозорості санаційного процесу та процедур банкрутства.

Враховуючи даний підхід, етапи фінансової санації необхідно здійснювати у такій послідовності [10, с. 69-77]:

1) визначення цілей санації (відновлення поточної платоспроможності, фінансова стабілізація в довгостроковому періоді тощо);

2) аналіз фінансово-економічного стану, оцінка глибини кризи та факторів впливу;

3) розробка програми санації (санаційні заходи);

4) обґрунтування джерел залучення фінансових ресурсів;

5) координація учасників санаційного процесу;

6) контроль за реалізацією програми заходів.

Враховуючи соціальне і економічне значення підприємств, механізм фінансової санації повинен спрямовуватись на забезпечення фінансової стабілізації у довгостроковій перспективі за рахунок реалізації внутрішніх резервів використання економічного потенціалу та залучення зовнішніх джерел фінансування, у тому числі коштів державного/місцевих бюджетів

Можна виділити два блоки заходів реалізації фінансової санації на підприємстві:

1. Скорочення і раціоналізація витрат за рахунок:

– підвищення якості фінансового менеджменту;

– оптимізації адміністративних, матеріальних, технологічних витрат та інших, які завуальовані у вигляді фінансової допомоги;

– підвищення ефективності виробництва за рахунок збільшення обсягів реалізованих послуг та рентабельності іншої діяльності;

– покращення програмного забезпечення всіх відділів та служб підприємства, підвищення ефективності роботи персоналу.

2. Залучення фінансових інвестицій в оздоровлення підприємства:

– скорочення заборгованості за платежами за надані послуги фізичним і юридичним особам;

– поповнення статутного капіталу за рахунок додаткових вкладів власників;

– залучення інвестицій, в тому числі іноземних;

– скорочення нераціональних витрат «тіньового» характеру.

Адекватне реагування на проблему подолання збитковості та використання відповідного інструментарію механізму фінансового оздоровлення дозволить запобігти банкрутству та визначити оптимальні шляхи підвищення і зміцнення фінансової стабільності підприємства [9, с. 160-162].

Висновки і пропозиції. В умовах фінансової кризи проведення санації підприємства займає вагомe місце в забезпеченні його ефективного функціонування та підвищенні прибутковості. Порядок проведення санації та здійснення процедур контролінгу свідчать про необхідність їх перегляду для зменшення ризиків при оздоровленні неплатоспроможного підприємства та підвищення ефективності їх реалізації.

У цілому в результаті дослідження виявлено причини фінансової кризи на підприємствах та обґрунтовано науково-методичні основи розробки механізму фінансової санації, який являє собою систему регулювання фінансово-економічних відносин з метою відновлення платоспроможності підприємств.

На даному етапі розвитку української економіки необхідно вдосконалити інститут санації підприємств та застосовувати методи, які б дали можливість задовольняти вимоги кредиторів не лише шляхом розпродажу майна боржника.

Список літератури:

1. Грачов В., Косарева І., Прохорова В., Кузенко Т. Управління фінансовою санацією : навч. посіб. – Харків: ВД «Інжек», 2004. – 208 с.
2. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.
3. Карпунь І.Н. Антикризисні заходи на підприємстві: управління, стратегія, цілі та завдання: монографія / І.Н. Карпунь. – Львів: Магнолія-2006, 2008. – 440 с.
4. Колісник М. Фінансова санація і антикризове управління підприємством : навч. посіб. / М. Колісник, П. Ільчук, П. Віблій. – К.: Кондор, 2007. – 272 с.
5. Кондрашихін А.Б. Фінансова санація і банкрутство підприємств: навч. посібник / А.Б. Кондрашихін, Т.В. Пепа, В.О. Федорова. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 208 с.
6. Ларіонова К.Л. Формування складових елементів організаційно-економічного механізму управління санацією підприємства / К.Л. Ларіонова, Т.В. Донченко // Вісник ХНУ. – 2012. – Т. 2. – № 6. – С. 87-94.
7. Малюська Д. Процедура банкрутства в сучасних реаліях України / Інтернет-видання «Економічна правда» [Електронний ресурс] / Д. Малюська. – Режим доступу: <http://www.epravda.com.ua/rus/publications/2016/03/1/583495/>.
8. Мартиненко В.П. Функції санації промислових підприємств / В.П. Мартиненко // Актуальні проблеми розвитку економіки регіону: наук. зб. – Івано-Франківськ: Прикарпат. нац. ун-т, 2011. – Вип. 7. – Т. 2. – С. 87-91.
9. Оцінка і діагностика фінансової стійкості підприємства: монографія / М.О. Кизим, В.А. Забродський, В.А. Зінченко та ін. – Харків: ВД «ІНЖЕК», 2003. – 144 с.
10. Плікус І. Удосконалення механізму управління фінансовою санацією підприємств / І. Плікус, Н. Новак, Т. Мільчаковський // Вісник СумДУ. Серія Економіка. – 2010. – № 1 (Том 2). – С. 69-77.
11. Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом : Закон України // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 31. – Ст. 440.
12. Терещенко О.О. Фінансова санація та банкрутство підприємств: навч. посібник / О.О. Терещенко. – К.: КНЕУ, 2008. – 412 с.

Андрущак Е.М., Биленька В.А.

Львівський національний університет імені Івана Франко

ФИНАНСОВАЯ САНАЦИЯ КАК СПОСОБ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЯ БАНКРОТСТВА ПРЕДПРИЯТИЙ

Аннотация

В статье рассмотрены научные основы теоретических положений обоснования санации предприятия. Раскрыта сущность санации в различных аспектах исследования, среди которых выделено исторический, экономический, финансовый, функциональный, правовой, социальный и организационный аспекты. Проведено анализ организационно-экономического механизма санации. Разработаны механизмы управления процессом санации предприятий. Определено место санации как одного из элементов антикризисного управления предприятием.

Ключевые слова: санация предприятия, банкрутство, антикризисное управление, механизм санации, санационная способность, платежеспособность.

Andrushchak E.M., Bilenka V.A.

Lviv National Ivan Franko University

FINANCIAL SANATION AS A WAY OF PREVENTING BANKRUPTCY OF ENTERPRISES

Summary

The article deals with the scientific foundations of the theoretical grounds for the rationale for the rehabilitation of an enterprise. The essence of sanation is explored in various aspects of the study, among which are historical, economic, financial, functional, legal, social and organizational aspects. The analysis of the organizational and economic mechanism of sanation was carried out. Mechanisms for managing the process of enterprise sanation have been developed. The place of sanation as one of the elements of the crisis management of the enterprise is determined.

Keywords: enterprise sanation, bankruptcy, crisis management, sanitation mechanism, sanation ability, solvency.